

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2016 r. – FV/Rada**(Sprawa T-750/16)**

(2017/C 006/52)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* FV (Rhode-St-Genèse, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Tymen)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;

a w związku z tym o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 8 grudnia 2015 r. wydanej na podstawie art. 42c regulaminu pracowniczego;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 19 lipca 2016 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 8 marca 2016 r.;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania, ustalonego, z zastrzeżeniem możliwości zmiany, na 151 101 EUR, celem naprawienia szkody majątkowej skarżącej;
- zasądzenie od pozwanej zadośćuczynienia ustalonego *ex aequo et bono* na 70 000 EUR celem naprawienia krzywdy skarżącej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zarzutu niezgodności z prawem art. 42c regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, naruszenia art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszenia dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16), a także naruszenia art. 1d regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 42c regulaminu pracowniczego, naruszenia komunikatu do personelu nr 71/15 dotyczącego informowania o wykonaniu art. 42c regulaminu pracowniczego, a także oczywistego braku prawdziwości i prawidłowości co do stanu faktycznego i co do prawa uzasadnienia, na którego podstawie skierowano skarżącą na przymusowe zwolnienie chorobowe.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchaną i prawa skarżącej do obrony.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku staranności.
5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2016 r. – Confédération Nationale du Crédit Mutuel/EBC**(Sprawa T-751/16)**

(2017/C 006/53)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Paryż, Francja) (przedstawiciel: M. Grégoire, avocat)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 24 sierpnia 2016 r. wydanej w przedmiocie wniosku Crédit Mutuel o uzyskanie pozwolenia na wyłączenie ekspozycji wobec sektora publicznego z obliczania wskaźnika dźwigni, zgodnie z art. 429 ust. 14 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do Crédit Mutuel i wszystkich podmiotów wchodzących w skład grupy podlegających wskaźnikowi dźwigni (ECB/SSM/2016 – 9695000CG7B84NLR5984/92);
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia władzy, jakie cechuje zaskarżoną decyzję. Według skarżącej, Europejski Bank Centralny (EBC) jest władny jedynie by badać czy spełnione są przesłanki wymagane, aby instytucja korzystała z wyjątku od reguł obliczania wskaźnika dźwigni, w celu zapewnienia faktycznego stosowania tego wyjątku, bez wzmocnienia ani oceny właściwego charakteru tych przesłanek, które to zostały ostatecznie i jasno określone przez Komisję na podstawie kompetencji wyłącznej w rozporządzeniu delegowanym mającym na celu uwzględnienie szczególnego kontekstu bankowego i finansowego Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi podniesiony tytułem ewentualnym względem zarzutu pierwszego i dotyczący naruszenia prawa popełnionego przez EBC w zaskarżonej decyzji. Według skarżącej należy uważać, że ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego, w wypadku gdy są podobne do ekspozycji wobec rządu centralnego, mają ryzyko wynoszące zero jeśli są denominowane w walucie tego rządu centralnego.
3. Zarzut trzeci podniesiony tytułem ewentualnym względem dwóch pierwszych zarzutów, dotyczący oczywistego błędu w ocenie. Według skarżącej, zaskarżona decyzja jest oczywiście niewłaściwa w stosunku do celów realizowanych przez wymogi ostrożnościowe, w świetle cech regulowanych oszczędności oraz oczywiście nieproporcjonalna, jeżeli chodzi o negatywne konsekwencje jakie wywołuje dla zainteresowanej instytucji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz zasady dobrej administracji, albowiem EBC nie zbadał ani nie uwzględnił wszystkich istotnych okoliczności sprawy.

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2016 r. – Euro Castor Green/EUIPO – Netlon France (kratka zasłaniająca)

(Sprawa T-756/16)

(2017/C 006/54)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Euro Castor Green (Bagnolet, Francja) (przedstawiciel: adwokat B. Lafont)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Netlon France (Saint Saulve, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 001 197 966-0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 sierpnia 2016 r. w sprawie R 754/2014-3